

[Per Federspiel.]

man skal trække fra i hvert enkelt land de dage, de har opholdt sig i de andre lande.

Man kan vel rejse det spørgsmål, om hele dette apparat i virkeligheden er nødvendigt, på samme måde som man i det hele, også i den parlamentariske komité, har rejst det spørgsmål, om pas overhovedet længere er en nødvendighed, eller om man ikke meget hurtigt skulle stræbe henimod de tilstande, som man har kendt i mere civiliserede tider før den første verdenskrig, hvor folk frit rejste omkring, og hvor der mig bekendt ikke var større usikkerhed med hensyn til overgreb, som fremmede kunne foretage, end tilfældet har været, efter at der er indført disse urimelige dokumenter, man skal rejse rundt med.

En anden ting, som vi må nære betænkelighed ved, er spørgsmålet om rigtigheden af at indføre kontrollkort, indføre en mærkelig form for carnet, som udlændinge skal afgive ved indreisen her til landet. Efter overenskomsten kunne det se ud, som om det alene drejede sig om udlændinge, der skulle have visum til et af de nordiske lande, men af andre bestemmelser synes det at fremgå, at meningen er, at alle udlændinge, der ikke er nordiske, skal medføre disse kontrollkort. Jeg nærer ingen tvivl om, at det vil være et irritationsmoment ved rejser her til landet, ikke mindst fordi dette kontrollkort skal udfyldes in duplo — det ene er indrejsekort, det andet udrejsekort. Jeg tvivler på, at ret mange af de rejsende, der får disse kort udleveret, har deres kort ved udreisen; det skal opbevares i passet, men det er en af den slags ting, der bliver væk. Det vil medføre administrative besværligheder. Vi vil gerne i udvalget rejse det spørgsmål, om ikke alle disse administrative besværligheder, der er forudset i loven, kan forenkles ganske overordentlig betydeligt.

Men som sagt, selve grundtanken i lovforslaget, ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser, må vi hilse med tilfredshed.

Bøgholm: I tiden før første verdenskrig var der ikke mange, der havde set et pas, og endnu færre, der havde hørt om et visum. Man kunne rejse Europa rundt med undtagelse af Rusland uden at have pas. Kun

med hensyn til besøg i Prag var det tilrådet at føre pas med. Der er for mig ingen tvivl om — og her er jeg ganske på linje med det ærede medlem hr. Per Federspiel — at skal der være alvor i tanken om ét europæisk samarbejde — og det er der vel inden for alle demokratiske partier enighed om at der skal — må det også være målet om at søge at nå frem imod sådanne forhold, at man uden besvær kan rejse fra det ene land til det andet. Jeg forstår godt de vanskeligheder, der kan gøre sig gældende, og det er ligetil, at det er vanskeligheder, der må undersøges, før man ophæver pasbestemmelserne i det hele taget, men at dette må være målet, er der for mig ikke nogen som helst tvivl om.

Mit parti kan anbefale tilslutning til det foreliggende lovforslag. Vi kan gøre det, fordi vi mener, at det ud fra et nordisk synspunkt må siges at betegne et fremskridt. Man kan vel også sige, at det er en ganske naturlig følge af de bestemmelser, der blev indført i 1954, og at det derfor i virkeligheden kun er en videreføring af et allerede eksisterende grundlag, der her er tale om. Men hvis man i stedet for et nordisk synspunkt vil anlægge et europæisk, er jeg tilbøjelig til at mene, at der snarere er tale om en restriktiv bestemmelse end om en liberalisering, idet de 3 måneders opholdstilladelse jo nu skal ses i forhold til et meget større område, end tilfældet er under de gældende bestemmelser. Også jeg vil gerne være med til under udvalgsbehandlingen at drøfte dette og undersøge, om der er mulighed for at nå videre frem — om ikke i denne omgang, så i alt fald senere.

Det er vel naturligt, at vi, der har beskæftiget os med det foreliggende lovforslag, har haft vore sydslesvigske landsmænd i tankerne. Jeg havde lejlighed til at fremdrage deres forhold under finanslovdebatten og forstår, at den høje regering ser med overmåde stor velvilje på alt, hvad der kan gøres for at sikre sydslesvigerne opholds- og arbejdstilladelse her i landet. Men jeg vil gerne have bekræftet af den højtærede justitsminister, at når eller hvis der gives sydslesvigere — det er dem, jeg tænker på i denne forbindelse — en opholdstilladelse her i landet på 9 måneder eller 12 måneder eller et andet tidsrum, vil denne opholdstilladelse automatisk gælde for hele